

Dushi de Dwergschnauzer (11)

Wat een raar weekend was dit. Het was leuk, spannend en druk. Ik ben kapot! Gisteren begon het al zo raar. Het vrouwtje en ik werden wakker, omdat we iets op de gang hoorden. We keken elkaar aan en ineens stonden de kleine kindjes in de slaapkamer. We begrepen er niks van, want de kleine kindjes wonen niet meer bij ons. Ze wonen nu in hun eigen huisje. Het grote kindje was er ook bij en ze zei dat we naar beneden moesten komen.

Beneden aangekomen moest ik mijn feest sjaal om en was de kamer helemaal anders dan anders. Er hingen allemaal rare dingen aan het plafond en aan de muren en in de voortuin stond een heel groot monster. Tante was er ook al. We hoorden dat ze er allemaal al om 7 uur waren en dat het baasje al om 5 uur zijn bed uit was gegaan, omdat ze de kamer hadden versierd. Zo noemen ze dat blijkbaar als ze al die enge dingen ophangen.

Het vrouwtje vertelde dat dat ballonnen en slingers waren. Die slingers gaan nog wel...maar die ballonnen, hè. Ik heb het er niet zo op. Ik weet dat die heuuul veel herrie kunnen maken en ballonnen kunnen ook heel gevaarlijk zijn. Het vrouwtje had een keer zo'n onding in haar handen. Ze had hem echt heel stevig vast. Ik weet niet wat er gebeurde, maar het vrouwtje liep rood aan, dat ding werd steeds groter en ineens... ineens was hij ontsnapt. Hij probeerde te ontsnappen door keihard weg te vliegen en hij maakte daar ook een heel raar geluid bij. Ik schrok me kapot. Uiteindelijk viel hij toch op de grond en heeft het vrouwtje hem weer in de houdgreep genomen. Maar sindsdien moet ik er niks meer van hebben.

Maar dat monster in de tuin... dat vond ik eigenlijk ook niet zo tof, hoor. Ik moest natuurlijk heel erg plassen. En ik doe altijd wel net alsof ik stoer ben, maar dit ding was zoooo eng. Iedereen zei dat dat ding Sara heette. Ze hadden zich dus ook al aan elkaar voorgesteld. Nou mooi dat ik dat niet ging doen. Sara zag eruit alsof ze me ging verslinden als ze toevallig honger had, dus ik sloeg ff over. Maar ja, na een hele nacht slapen lukte het niet meer om nog heel lang mijn billen bij elkaar te knijpen. Gelukkig zag het vrouwtje dat ik het een beetje eng vond en tilde ze me op. Ik denk dat het vrouwtje wel indruk heeft gemaakt op Sara, want ze durfde helemaal niks te doen toen we langs liepen. Zucht, nu vond ik het vrouwtje wel heuuul erg stoer, hoor! Maar afgezien van Sara en de ballonnen hebben we wel een hele gezellige dag gehad.

Toen ik vanmorgen wakker werd, moest ik eigenlijk nog een beetje bijkomen van gisteren. Maar het vrouwtje zei dat we vandaag ook wat leuks gingen doen. Om 12 uur pakte ze haar jas en sleutels en vroeg ze of ik mee ging. Dat vind ik altijd zo stom hè. Ze kent me nu al 3 jaar en nog vraagt ze iedere keer of ik mee wil. Als ze dat vraagt, zie je van het stof mijn billen niet meer, zo snel sta ik dan bij de voordeur. Eenmaal buiten zei ze dat we met de auto weg gingen. Dat vind ik ook altijd zo leuk. Als ze de deur open doet, spring ik er zelf in. Mijn eigen mandje ligt dan op de voorstoel. Het enige wat ik heel vervelend vind, is dat ik dan een tuigje om moet, omdat daar dan de autogordel aan vast gemaakt wordt. Ik heb er echt zo'n hekel aan als dat ding over mijn koppie getrokken wordt. Maar goed, het vrouwtje zegt dat het voor de veiligheidsdinges is, dus het zal wel. Als ik dat tuigje eenmaal om heb, plof ik in mijn mandje en kom ik pas weer overeind als we er zijn.

Toen het vrouwtje de auto parkeerde, kwam ik overeind. Ik wist niet wat ik zag! Helemaal zenuwachtig werd ik ervan. Ik zag allemaal knappe gasten en meiden, net als ik! Het vrouwtje zei dat dat kwam, omdat het allemaal schnauzers waren. Die zijn nou eenmaal knap. Het vrouwtje tilde me de auto uit en toen zag ik een schnauzer met haar vrouwtje die ik ergens van kende. Het vrouwtje vertelde dat dat kwam, omdat zij onze facebook vriendinnetjes zijn. De schnauzer heette Siemke en haar vrouwtje heette Linda. We vonden het allemaal leuk om elkaar ook eens "in het echt" te zien. Het klikte wel tussen Siemke en mij. Maar dat kwam natuurlijk, omdat ik haar al een beetje kende. Dat komt door alle verhalen die het vrouwtje over haar verteld en de foto's die ze altijd laat zien.

Toen ik nog eens wat verder om me heen keek, zag ik echt een heuuuule knappe bink. Hij kwam me ook vaag bekend voor, maar ik wist niet meer zo goed waarvan. We hebben even aan elkaar gesnuffeld en ook met hem had ik een klik. Het vrouwtje vertelde dat ik Knox (zo heette hij) al eens eerder gezien had. Drie jaar geleden om precies te zijn. Ze zei dat Knox een volle broer van mij is. Uit hetzelfde nest ook nog. Wauwwwwww..... dan weet ik een beetje hoe het straks voelt als het vrouwtje ooit nog eens met dat zusje op de proppen komt.

Er waren nog veel meer schnauzers. Grote, kleine, zwarte, grijze, drukke, rustige. Alle soorten en maten! We gingen met zijn allen in het bos wandelen. Ik vond het zo leuk en spannend. Na een klein stukje mochten we allemaal los lopen. Dat was pas echt tof. Ik kon aan iedereen ruiken, overal plassen en lopen waar ik wilde... ik was even het gelukkigste schnauzertje ter wereld. Het vrouwtje had me een fel rood bandje om gedaan, zodat ze me goed kon herkennen en niet zo snel kwijt zou raken tussen al die honden. Maar dat was helemaal niet nodig, hoor. Ik hield het vrouwtje zelf heel goed in de gaten en liep steeds even naar haar toe om te laten zien dat ik er nog was.

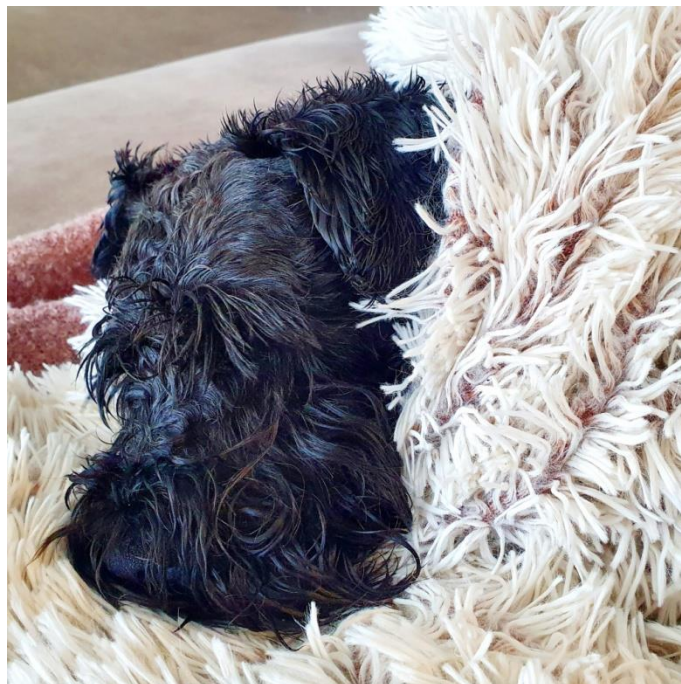

Het was ook nog even wat minder leuk, want een hondje had een beetje ruzie met mijn broer. Mijn broer gilte een beetje. Ik heb nog even getwijfeld of ik hem moest helpen. Met de nadruk op 'even'. Zó goed kende ik hem nou ook weer niet, dus ik besloot toch maar om hard naar het vrouwtje te rennen. Knox en die andere hond zijn uit elkaar gehaald, maar toen er even later een andere hond besloot dat hij Knox niet zo lief vond, besloten het vrouwtje en het kindje van Knox dat het beter voor de rust was om naar huis te gaan. Dat vonden het vrouwtje en ik wel jammer, maar we begrepen het wel. Maarrrrr het blijkt dat mijn broer helemaal niet zo ver bij mij vandaan woont, dus misschien gaan we afspreken om samen een keer te wandelen.

Tijdens de wandeling begon het heuuuuuuul hard te regenen. Het vrouwtje kwam erachter dat haar jas toch niet helemaal waterdicht was. Nu voelde ze ook eens wat ik altijd voel, als ik in de regen loop ☺

Op de terugweg zat ik wel een beetje te trillen. Ik had het hartstikke koud. Gelukkig lag er nog een badlaken in de auto en heeft het vrouwtje me daar lekker mee toegedekt. Ik lag nog heerlijk na te genieten van de geweldige dag, toen het vrouwtje weer met een goed idee kwam.... NOT!! "Ik ga je even wassen Dushi, want je bent hartstikke vies". Ik zweer het... ze weet de sfeer af en toe zo goed te verzieken, hè!

Maar goed. Omdat er toch geen ontkomen aan is, laat ik het altijd maar over me heen komen. Eigenlijk was het achteraf stiekem ook wel lekker, maar dat ga ik natuurlijk nooit toegeven, hè. Het water was lekker warm. Ik ben gewassen met dref tegen eventuele vlooien en daarna mocht ik heerlijk met een dekentje op de bank bij het vrouwtje op schoot. Het leven is zo slecht nog niet!

Een dikke lekker en tot de volgende keer.

Liefs, Dushi

